

- koska oli kyse ilmeisestä oikeudellisesta virheestä, olisi ollut kohtuullista kumota aiempi päätös
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja kohtuusperiaatetta on loukattu.

Kanne 28.3.2019 — Public.Resource.Org ja Right to Know v. komissio

(asia T-185/19)

(2019/C 172/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Public.Resource.Org, Inc. (Sebastopol, Kalifornia, Yhdysvallat) ja Right to Know CLG (Dublin, Irlanti) (edustajat: solicitor F. Logue sekä asianajajat A. Grünwald, J. Hackl ja C. Nüßing)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 22.1.2019 päivätyn Euroopan komission päätöksen C(2019) 639 final (mukaan lukien komission 15.11.2018 päivätyn alkuperäisen päätöksen GROW/D3/ALR/dr (2018) 5993057),
- toissijaisesti palauttamaan asian Euroopan komission käsiteltäväksi, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissio tulkitse ja/tai sovelsi virheellisesti asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (⁽¹⁾) 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, koska kyseisessä säännöksessä tarkoitettu suoja ei koske pyydettyjä yhdenmukaistettuja standardeja.
 - Pyydetty yhdenmukaistetut standardit eivät voi saada tekijänoikeussuojaa, koska ne ovat osa unionin oikeutta.
 - Pyydetty yhdenmukaistetut standardit eivät ole omaperäisiä, joten ne eivät voi saada tekijänoikeussuojaa.
 - Vastaaja ei osoittanut, että standardointijärjestön taloudellisille eduille aiheutui väitettyä vahinkoa.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissio rikkoi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan viimeistä lausetta, koska se katsoi virheellisesti, ettei kantajilla ole ylivoimaisen yleisen edun perusteella oikeutta tutustua pyydettyihin yhdenmukaistettuihin standardeihin.
- Oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevien periaatteiden mukaan unionin oikeuden on oltava vapaasti saatavilla.
- Pyydetty standardit sisältävät ympäristötietoa ja erityisesti ympäristöön joutuneita päästöjä koskevia tietoja, ja näin ollen ne on asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽²⁾ mukaisesti luovutettava.
- Vastaaja ei esittänyt riittäviä perusteluja, kun se katsoi, ettei ylivoimaista yleistä etua ole.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1367/2006 (EUVL 2006, L 264, s. 13).

Kanne 29.3.2019 — Glaxo Group v. EUIPO (Violetti väritavaramerkki)

(asia T-187/19)

(2019/C 172/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Glaxo Group Ltd (Brentford, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: S. Malynicz, QC, S. Baran, Barrister, ja R. Jacob, Solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus violetin sävyn (PANTONE: 2587C) rekisteröimiseksi EU-väritavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 14 596 951

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 15.1.2019 asiassa 1870/2017-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.